

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗

ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬา
สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๓
(ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐))

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คำนำ

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ จัดทำขึ้นตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) และเป็นไปตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบกับการปรับปรุงตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทาง ตัวชี้วัดปลายทาง และเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

เอกสารประกอบหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วยความรู้สำคัญ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตัวชี้วัดระหว่างทาง และตัวชี้วัดปลายทาง โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และการประเมินผลการเรียนรู้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยในการจัดทำเอกสารฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ และเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

สารบัญ

	หน้า
ความสำคัญ	๒
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๓
คุณภาพผู้เรียน	๓
คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้	๕
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	๖
ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง	๒๓
โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	๓๖
คำอธิบายรายวิชา	๓๘
การประเมินผลการเรียนรู้	๕๒
คณะผู้จัดทำ	๕๖

สมรรถนะสำคัญ ๖ ประการ ของผู้เรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๖ ประการ ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๓ (ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)) ดังนี้

๑. ความสามารถในการกีฬา
๒. ความสามารถในการสื่อสาร
๓. ความสามารถในการคิด
๔. ความสามารถในการแก้ปัญหา
๕. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
๖. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๙ ประการ ของผู้เรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๗ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะที่สังคมต้องการในด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬา สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๓ (ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)) ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ
๙. มีน้ำใจนักกีฬา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ทำไมต้องเรียนศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบ อาชีพได้

เรียนรู้อะไรในศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

- **ทัศนศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทาง ทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการ สร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

- **ดนตรี** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้ที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรียะ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

- **นาฏศิลป์** มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ทศศิลป์

- มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างาน ทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๒ ดนตรี

- มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

- มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน
- มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- รู้และเข้าใจเรื่องทัศนธาตุ และหลักการออกแบบและเทคนิคที่หลากหลายในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ วิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และประเมินคุณค่างานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น สามารถเลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้น อย่างเหมาะสม สามารถออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟิก ในการนำเสนอข้อมูลและมีความรู้ ทักษะที่จำเป็น ด้านอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์
- รู้และเข้าใจการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่นแต่ละยุคสมัย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและสามารถเปรียบเทียบกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากยุคสมัย และวัฒนธรรมต่าง ๆ

- รู้และเข้าใจถึงความแตกต่างทางด้านเสียง องค์ประกอบ อารมณ์ ความรู้สึกของบทเพลง จากวัฒนธรรมต่าง ๆ มีทักษะในการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีทั้งเดี่ยวและเป็นวงโดยเน้นเทคนิคการร้องบรรเลงอย่างมีคุณภาพ มีทักษะในการสร้างสรรค์บทเพลงอย่างง่าย อ่าน เขียนโน้ต ในบันไดเสียงที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงเบื้องต้นได้ รู้และเข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบของผลงานทางดนตรี องค์ประกอบของผลงาน ด้านดนตรีกับศิลปะแขนงอื่น แสดงความคิดเห็นและบรรยายอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง สามารถนำเสนอบทเพลงที่ชื่นชอบได้อย่างมีเหตุผล มีทักษะในการประเมินคุณภาพของบทเพลงและการแสดงดนตรี รู้ถึงอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง เข้าใจถึงอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม

- รู้และเข้าใจที่มา ความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรมในยุคสมัยต่าง ๆ วิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

- รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

- รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์ จากวัฒนธรรมต่าง ๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์ และละคร มีความเข้าใจความสำคัญ บทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

- รู้และเข้าใจเกี่ยวกับทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย สามารถใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์ อธิบายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้นในการสร้างงานทัศนศิลป์ วิเคราะห์เนื้อหาและแนวคิด เทคนิควิธีการ การแสดงออกของศิลปินทั้งไทยและสากล ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการออกแบบสร้างสรรค์งานที่เหมาะสมกับโอกาส สถานที่ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมด้วยภาพล้อเลียนหรือการ์ตูน ตลอดจนประเมินและวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ด้วยหลักทฤษฎีวิจารณ์ศิลปะ

- วิเคราะห์เปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก เข้าใจอิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาระหว่างประเทศที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ในสังคม

- รู้และเข้าใจรูปแบบบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท และจำแนกรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล เข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมต่อการสร้างสรรค์ดนตรี เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ มีทักษะในการร้องเพลงหรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิค การแสดงออกและคุณภาพของการแสดง สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์ การเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม สามารถนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ

- วิเคราะห์ เปรียบเทียบรูปแบบ ลักษณะเด่นของดนตรีไทยและสากลในวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าใจบทบาทของดนตรีที่สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมของคนในสังคม สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ สร้างแนวทางและมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี

- มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ มีความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และเป็นหมู่ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สามารถวิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และละคร พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง และสามารถวิเคราะห์หาทางการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง

- เข้าใจวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการแสดงละครไทย และบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ สามารถเปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ และเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

๑. ซาบซึ้งและเห็นคุณค่าของศิลปะ
๒. ชื่นชมและเห็นคุณค่างานทัศนศิลป์
๓. ชื่นชมและเห็นคุณค่าของดนตรี
๔. ชื่นชมและเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์
๕. ส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี
๖. ส่งเสริมและอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์

วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ
ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อมโดยใช้ ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	● ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกัน ของทัศนธาตุในงานทัศนศิลป์ และสิ่งแวดล้อม
	๒. ระบุและบรรยายหลักการออกแบบ งานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล	● ความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุล
	๓. วาดภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะไกลใกล้ เป็น ๓ มิติ	● หลักการวาดภาพแสดงทัศนียภาพ
	๔. รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้าง เป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็น เอกภาพความกลมกลืน และการสื่อถึง เรื่องราวของงาน	● เอกภาพความกลมกลืนของเรื่องราว ในงานปั้นหรืองานสื่อผสม
	๕. ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอความคิด และข้อมูล	● การออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรืองานกราฟิก
	๖. ประเมินงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงวิธีการ ปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	● การประเมินงานทัศนศิลป์
ม.๒	๑. อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	● รูปแบบของทัศนธาตุและแนวคิด ในงานทัศนศิลป์
	๒. บรรยายเกี่ยวกับความเหมือนและ ความแตกต่างของรูปแบบการใช้ วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน	● ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในงานทัศนศิลป์ ของศิลปิน
	๓. วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลาย ในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	● เทคนิคในการวาดภาพสื่อความหมาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์	● การประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์
	๕. นำผลการวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน	● การพัฒนางานทัศนศิลป์ ● การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์
	๖. วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะของตัวละคร	● การวาดภาพถ่ายทอดบุคลิกลักษณะของตัวละคร
	๗. บรรยายวิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจและนำเสนอตัวอย่างประกอบ	● งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา
ม.๓	๑. บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ	● ทัศนธาตุ หลักการออกแบบในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	๒. ระบุและบรรยายเทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงาน ทัศนศิลป์	● เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๓. วิเคราะห์และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเองให้มีคุณภาพ	● วิธีการใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๔. มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์ อย่างน้อย ๓ ประเภท	● การสร้างงานทัศนศิลป์ทั้งไทยและสากล
	๕. มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	● การใช้หลักการออกแบบในการสร้างงานสื่อผสม
	๖. สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ	● การสร้างงานทัศนศิลป์แบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ และจินตนาการ
	๗. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ	● การประยุกต์ใช้ทัศนธาตุและหลักการออกแบบสร้างงานทัศนศิลป์
	๘. วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่น หรือของศิลปิน	● การวิเคราะห์รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๙. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	● การใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย สร้างงานทัศนศิลป์เพื่อสื่อความหมาย
	๑๐. ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	● การประกอบอาชีพทางทัศนศิลป์
	๑๑. เลือกงานทัศนศิลป์โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ	● การจัดนิทรรศการ
ม.๔-๖	๑. วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบต่างๆ	● ทัศนธาตุและหลักการออกแบบ
	๒. บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหาของงานทัศนศิลป์โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	● ศัพท์ทางทัศนศิลป์
	๓. วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์	● วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปิน ในการแสดงออกทางทัศนศิลป์
	๔. มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้น ในการสร้างงานทัศนศิลป์	● เทคนิค วัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการ ในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๕. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเน้นหลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์	● หลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์ด้วยเทคโนโลยี
	๖. ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะกับโอกาสและสถานที่	● การออกแบบงานทัศนศิลป์
	๗. วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	● จุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา ในการสร้างงานทัศนศิลป์
	๘. ประเมินและวิจารณ์งานทัศนศิลป์โดยใช้ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ	● ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ
	๙. จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์เพื่อสะท้อนพัฒนาการและความก้าวหน้าของตนเอง	● การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๑๐. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงานของศิลปินที่ตนชื่นชอบ	● การสร้างงานทัศนศิลป์จากแนวคิดและวิธีการของศิลปิน
	๑๑. วาดภาพระบายสีเป็นภาพล้อเลียนหรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	● การวาดภาพล้อเลียนหรือภาพการ์ตูน

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า

งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน	● ลักษณะ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและท้องถิ่น
	๒. ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	● งานทัศนศิลป์ภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย
	๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล
ม.๒	๑. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	● วัฒนธรรมที่สะท้อนในงานทัศนศิลป์ปัจจุบัน
	๒. บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของงานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้นถึงแนวคิดและเนื้อหาของงาน	● งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัย
	๓. เปรียบเทียบแนวคิดในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมไทยและสากล	● การออกแบบงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมไทยและสากล
ม.๓	๑. ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	● งานทัศนศิลป์กับการสะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม
	๒. เปรียบเทียบความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล	● ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล
ม.๔-๖	๑. วิเคราะห์และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก	● งานทัศนศิลป์รูปแบบตะวันออกและตะวันตก
	๒. ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียงและบรรยายผลตอบรับของสังคม	● งานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง
	๓. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม	● อิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี

ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - โน้ตบทเพลงไทย อัตราจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล ในกุญแจซอลและฟา - โน้ตบันไดเสียง C Major
	๒. เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	● เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีในบทเพลงจากวัฒนธรรมต่าง ๆ - วิธีการขับร้อง - เครื่องดนตรีที่ใช้
	๓. ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ	● การร้องและการบรรเลงเครื่องดนตรีประกอบการร้อง - บทเพลงพื้นบ้าน บทเพลงปลุกใจ - บทเพลงไทยเดิม - บทเพลงประสานเสียง ๒ แนว - บทเพลงรูปแบบ ABA - บทเพลงประกอบการเต้นรำ
	๔. จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● วงดนตรีพื้นเมือง ● วงดนตรีไทย ● วงดนตรีสากล
	๕. แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน	● การถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง - จังหวะกับอารมณ์เพลง - ความดัง-เบา กับอารมณ์เพลง - ความแตกต่างของอารมณ์เพลง
	๖. เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท	
	๗. นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบและอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม	● การนำเสนอบทเพลงที่ตนสนใจ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๘. ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง	● การประเมินคุณภาพของบทเพลง - คุณภาพด้านเนื้อหา - คุณภาพด้านเสียง - คุณภาพด้านองค์ประกอบดนตรี
	๙. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	● การใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีของตน
ม.๒	๑. เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	● องค์ประกอบของดนตรีจากแหล่งวัฒนธรรมต่าง ๆ
	๒. อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ตสากลที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - โน้ตจากเพลงไทยอัตราจังหวะสองชั้น - โน้ตสากล (เครื่องหมายแปลงเสียง)
	๓. ระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี	● เทคนิคและการแสดงออกในการ - จินตนาการในการสร้างสรรค์บทเพลง - การถ่ายทอดเรื่องราวความคิดในบทเพลง
	๔. ร้องเพลง และเล่นดนตรีเดี่ยว และรวมวง	● เทคนิคการร้องและบรรเลงดนตรี - การร้องและบรรเลงเดี่ยว - การร้องและบรรเลงเป็นวง
	๕. บรรยายอารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	● การบรรยายอารมณ์และความรู้สึกในบทเพลง
	๖. ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรีของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	● การประเมินความสามารถทางดนตรี - ความถูกต้องในการบรรเลง - ความแม่นยำในการอ่านเครื่องหมายและสัญลักษณ์ - การควบคุมคุณภาพเสียงในการร้องและบรรเลง
	๗. ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง	● อาชีพทางด้านดนตรี ● บทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๓	๑. เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	● การเปรียบเทียบองค์ประกอบในงานศิลปะ - การใช้องค์ประกอบในการสร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น - เทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์งานดนตรีและศิลปะแขนงอื่น
	๒. ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง	● เทคนิคและการแสดงออกในการขับร้องและบรรเลงดนตรีเดี่ยวและรวมวง
	๓. แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ	● อัตราจังหวะ ๒/๔ และ ๔/๔ ● การประพันธ์เพลงในอัตราจังหวะ ๒/๔ และ ๔/๔
	๔. อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง	● การเลือกใช้อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์บทเพลง - การเลือกจังหวะเพื่อสร้างสรรค์บทเพลง - การเรียบเรียงทำนองเพลง
	๕. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น	● การเปรียบเทียบความแตกต่างของบทเพลง - สำเนียง - อัตราจังหวะ - รูปแบบบทเพลง - การประสานเสียง - เครื่องดนตรีที่บรรเลง
	๖. อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	● อิทธิพลของดนตรี - อิทธิพลของดนตรีต่อบุคคล - อิทธิพลของดนตรีต่อสังคม
	๗. นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสม โดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	● การจัดการแสดงดนตรีในวาระต่าง ๆ - การเลือกวงดนตรี - การเลือกบทเพลง - การเลือกและจัดเตรียมสถานที่ - การเตรียมบุคลากร - การเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ - การจัดรายการแสดง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลงและวงดนตรีแต่ละประเภท	● การจัดวงดนตรี - การใช้เครื่องดนตรีในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ - บทเพลงที่บรรเลงโดยวงดนตรีประเภทต่าง ๆ
	๒. จำแนกประเภทและรูปแบบของวงดนตรีทั้งไทยและสากล	● ประเภทของวงดนตรี - ประเภทของวงดนตรีไทย - ประเภทของวงดนตรีสากล
	๓. อธิบายเหตุผลที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์งานดนตรีแตกต่างกัน	● ปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม - ความเชื่อเกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานดนตรี - ศาสนากับการสร้างสรรค์งานดนตรี - วิถีชีวิตกับการสร้างสรรค์งานดนตรี - เทคโนโลยีกับการสร้างสรรค์งานดนตรี
	๔. อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทยและสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ	● เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี - เครื่องหมายกำหนดอัตราจังหวะ - เครื่องหมายกำหนดบันไดเสียง ● โน้ตบทเพลงไทยอัตราจังหวะ ๒ ชั้น และ ๓ ชั้น
	๕. ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง	● เทคนิค และการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง
	๖. สร้างเกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเองและผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	● เกณฑ์ในการประเมินผลงานดนตรี - คุณภาพของผลงานทางดนตรี - คุณค่าของผลงานทางดนตรี
	๗. เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึกที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	● การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของงานดนตรีจากแต่ละวัฒนธรรม
	๘. นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	● ดนตรีกับการผ่อนคลาย ● ดนตรีกับการพัฒนามนุษย์ ● ดนตรีกับการประชาสัมพันธ์ ● ดนตรีกับการบำบัดรักษา ● ดนตรีกับธุรกิจ ● ดนตรีกับการศึกษา

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี
ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย	● บทบาทและอิทธิพลของดนตรี - บทบาทดนตรีในสังคม - อิทธิพลของดนตรีในสังคม
	๒. ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	● องค์ประกอบของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม
ม.๒	๑. บรรยายบทบาท และอิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	● ดนตรีในวัฒนธรรมต่างประเทศ - บทบาทของดนตรีในวัฒนธรรม - อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรม
	๒. บรรยายอิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย	● เหตุการณ์ประวัติศาสตร์กับการเปลี่ยนแปลงทางดนตรีในประเทศไทย - การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองกับงานดนตรี - การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีกับงานดนตรี
ม.๓	๑. บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย	● ประวัติดนตรีไทยยุคสมัยต่าง ๆ ● ประวัติดนตรีตะวันตกยุคสมัยต่าง ๆ
	๒. อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	● ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ
ม.๔-๖	๑. วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทยและดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ	● รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีไทยแต่ละยุคสมัย ● รูปแบบบทเพลงและวงดนตรีสากลแต่ละยุคสมัย
	๒. วิเคราะห์สถานะทางสังคมของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	● ประวัติสังคมคีตกวี
	๓. เปรียบเทียบลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	● ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม - เครื่องดนตรี - วงดนตรี - ภาษา เนื้อร้อง - สำเนียง - องค์ประกอบบทเพลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. อธิบายบทบาทของดนตรีในการสะท้อนแนวคิดและค่านิยมที่เปลี่ยนไปของคนในสังคม	● บทบาทดนตรีในการสะท้อนสังคม - ค่านิยมของสังคมในผลงานดนตรี - ความเชื่อของสังคมในงานดนตรี
	๕. นำเสนอแนวทางในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรีในฐานะมรดกของชาติ	● แนวทางและวิธีการในการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า

นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	● การปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชม ● ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ ● การพัฒนารูปแบบของการแสดง ● อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม
	๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	● นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง ● ภาษาท่า และการตีบท ● ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ ● ระเบียบเตล็ด ● รำวงมาตรฐาน
	๓. แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ	● รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - นาฏศิลป์นานาชาติ
	๔. ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิตการแสดง	● บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง ● การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน
	๕. ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	● หลักในการชมการแสดง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๒	๑. อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง	● ศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง - แสง สี เสียง - ฉาก - เครื่องแต่งกาย - อุปกรณ์
	๒. สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบ นาฏศิลป์และการละคร	● หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้ องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร
	๓. วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม	● หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง
	๔. เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง	● วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดง นาฏศิลป์ และการละคร ● รวบรวมมาตรฐาน
	๕. เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์ และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	● ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละคร กับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
ม.๓	๑. ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ศัพท์ ทางการละคร	● องค์ประกอบของบทละคร - โครงเรื่อง - ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยของตัวละคร - ความคิดหรือแก่นของเรื่อง - บทสนทนา
	๒. ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดงอาทิกับกิริยา ของผู้คนในชีวิตประจำวันและในการแสดง	● ภาษาท่าหรือภาษาทางนาฏศิลป์ - ภาษาท่าที่มาจากธรรมชาติ - ภาษาท่าที่มาจากการประดิษฐ์ - รวบรวมมาตรฐาน
	๓. มีทักษะในการใช้ความคิดในการพัฒนา รูปแบบการแสดง	● รูปแบบการแสดง - การแสดงเป็นหมู่ - การแสดงเดี่ยว - การแสดงละคร - การแสดงเป็นชุดเป็นตอน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. มีทักษะในการแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง	● การประดิษฐ์ท่ารำและท่าทางประกอบการแสดง - ความหมาย - ความเป็นมา - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำ
	๕. วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบนาฏศิลป์	● องค์ประกอบนาฏศิลป์ - จังหวะทำนอง - การเคลื่อนไหว - อารมณ์และความรู้สึก - ภาษาท่า นาฏยศัพท์ - รูปแบบของการแสดงการแต่งกาย
	๖. ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ	● วิธีการเลือกการแสดง - ประเภทของงาน - ขั้นตอน - ประโยชน์และคุณค่าของการแสดง
	๗. นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	● ละครกับชีวิต
ม.๔-๖	๑. มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	● รูปแบบของการแสดง - ระบำ รำ ฟ้อน - การแสดงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ - ละครไทย - ละครสากล
	๒. สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	● ละครสร้างสรรค์ - ความเป็นมา - องค์ประกอบของละครสร้างสรรค์ - ละครพูด ☆ ละครโศกนาฏกรรม ☆ ละครสุขนาฏกรรม ☆ ละครแนวเหมือนจริง ☆ ละครแนวไม่เหมือนจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่	● การประดิษฐ์ท่ารำที่เป็นคู่และหมู่ - ความหมาย - ประวัติความเป็นมา - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำ - เพลงที่ใช้
	๔. วิเคราะห์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร	● หลักการสร้างสรรคและการวิจารณ์ ● หลักการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร
	๕. วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง	● ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และการละคร - วิวัฒนาการ - ความงามและคุณค่า
	๖. บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ ที่มีผลต่อการแสดง	● เทคนิคการจัดการแสดง - แสงสีเสียง - ฉาก - อุปกรณ์ - สถานที่ - เครื่องแต่งกาย
	๗. พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	● การประเมินคุณภาพของการแสดง - คุณภาพด้านการแสดง - คุณภาพองค์ประกอบการแสดง
	๘. วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง	● การสร้างสรรค์ผลงาน - การจัดการแสดงในวันสำคัญของโรงเรียน - ชุดการแสดงประจำโรงเรียน

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ
นาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	● ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน
	๒. บรรยายประเภทของละครไทย ในแต่ละยุคสมัย	● ประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย
ม.๒	๑. เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● นาฏศิลป์พื้นเมือง - ความหมาย - ที่มา - วัฒนธรรม - ลักษณะเฉพาะ
	๒. ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	● รูปแบบการแสดงประเภทต่าง ๆ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นเมือง - ละครไทย - ละครพื้นบ้าน
	๓. อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร	● การละครสมัยต่าง ๆ
ม.๓	๑. ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์ และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	● การออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อการแสดงนาฏศิลป์
	๒. อธิบายความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิตประจำวัน	● ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิตประจำวัน
	๓. แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	● การอนุรักษ์นาฏศิลป์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๔-๖	๑. เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ	● การแสดงนาฏศิลป์ในโอกาสต่าง ๆ
	๒. อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทยในยุคสมัยต่าง ๆ	● บุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยในยุคสมัยต่าง ๆ
	๓. บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	● วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
	๔. นำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย	● การอนุรักษ์นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๑/๑ บรรยายความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์และสิ่งแวดล้อม โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ	ศ ๑.๑ ม.๑/๔ รวบรวมงานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน
	ศ ๑.๑ ม.๑/๒ ระบุและบรรยายหลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และความสมดุล	
	ศ ๑.๑ ม.๑/๕ ออกแบบรูปภาพ สัญลักษณ์ หรือกราฟิกอื่น ๆ ในการนำเสนอความคิดและข้อมูล	
	ศ ๑.๑ ม.๑/๖ ประเมินงานทัศนศิลป์ และบรรยายถึงวิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้	ศ ๑.๑ ม.๑/๓ วาดภาพทัศนียภาพ แสดงให้เห็นระยะใกล้ไกลเป็น ๓ มิติ
๒	ท ๑.๑ ม.๑/๕ ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท	ท ๑.๑ ม.๑/๔ ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่หลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๓	ศ ๑.๒ ม.๑/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเอง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน	ศ ๑.๒ ม.๑/๓ เปรียบเทียบความแตกต่างของจุดประสงค์ ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ ของวัฒนธรรมไทยและสากล
	ศ ๑.๒ ม.๑/๒ ระบุและเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย	

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๔	ศ ๒.๑ ม.๑/๑ อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล	ศ ๒.๑ ม.๑/๓ ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ
	ศ ๒.๑ ม.๑/๗ นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบและอภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานนั้นน่าชื่นชม	
	ศ ๒.๑ ม.๑/๘ ใช้เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง	
	ศ ๒.๑ ม.๑/๙ ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ	
๕	ศ ๒.๑ ม.๑/๒ เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน	ศ ๒.๑ ม.๑/๖ เปรียบเทียบอารมณ์ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท
	ศ ๒.๑ ม.๑/๕ แสดงความคิดเห็นที่มีต่ออารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะ และความดัง-เบาแตกต่างกัน	
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๖	ศ ๒.๑ ม.๑/๔ จัดประเภทของวงดนตรีไทยและวงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๑/๑ อธิบายบทบาทความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย
	ศ ๒.๒ ม.๑/๒ ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมต่างกัน	

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๗	ศ ๓.๑ ม.๑/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ในการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๑/๔ ใช้ทักษะการทำงาน เป็นกลุ่มในกระบวนการผลิต การแสดง
	ศ ๓.๑ ม.๑/๓ แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบ ง่าย ๆ	
	ศ ๓.๑ ม.๑/๕ ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการ พิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่อง การใช้เสียง การแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๘	ศ ๓.๑ ม.๑/๑ อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดัง ที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	ศ ๓.๒ ม.๑/๑ ระบุปัจจัยที่มีผล ต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน
	ศ ๓.๒ ม.๑/๒ บรรยายประเภทของละครไทย ในแต่ละยุคสมัย	

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด ๑๙ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๘ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๒/๑ อภิปรายเกี่ยวกับทัศนธาตุในด้านรูปแบบ และแนวคิดของงานทัศนศิลป์ที่เลือกมา	ศ ๑.๑ ม.๒/๒ บรรยายเกี่ยวกับ ความเหมือนและความแตกต่าง ของรูปแบบการใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในงานทัศนศิลป์ของศิลปิน
๒	ศ ๑.๑ ม.๒/๓ วาดภาพด้วยเทคนิคที่หลากหลาย ในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๒/๕ นำผลการวิจารณ์ ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนางาน
	ศ ๑.๑ ม.๒/๔ สร้างเกณฑ์ในการประเมินและวิจารณ์ งานทัศนศิลป์	
๓	ศ ๑.๑ ม.๒/๖ วาดภาพแสดงบุคลิกลักษณะ ของตัวละคร	ศ ๑.๑ ม.๒/๗ บรรยายวิธีการใช้ งานทัศนศิลป์ในการโฆษณา เพื่อโน้มน้าวใจ และนำเสนอตัวอย่าง ประกอบ
มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๔	ศ ๑.๒ ม.๒/๑ ระบุและบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงงานทัศนศิลป์ในปัจจุบัน	ศ ๑.๒ ม.๒/๓ เปรียบเทียบแนวคิด ในการออกแบบงานทัศนศิลป์ที่มาจาก วัฒนธรรมไทยและสากล
	ศ ๑.๒ ม.๒/๒ บรรยายถึงการเปลี่ยนแปลงของ งานทัศนศิลป์ของไทยในแต่ละยุคสมัยโดยเน้นถึงแนวคิด และเนื้อหาของงาน	

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๕	ศ ๒.๑ ม.๒/๑ เปรียบเทียบการใช้องค์ประกอบ ดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	ศ ๒.๑ ม.๒/๓ ระบุปัจจัยสำคัญที่มี อิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี
๖	ศ ๒.๑ ม.๒/๒ อ่าน เขียนร้องโน้ตไทย และโน้ต สากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียง	ศ ๒.๑ ม.๒/๔ ร้องเพลง และเล่น ดนตรีเดี่ยว และรวมวง
	ศ ๒.๑ ม.๒/๕ บรรยายอารมณ์ของเพลง และความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง	
	ศ ๒.๑ ม.๒/๖ ประเมิน พัฒนาการทักษะทางดนตรี ของตนเอง หลังจากการฝึกปฏิบัติ	
๗	-	ศ ๒.๑ ม.๒/๗ ระบุงานอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรี และบทบาท ของดนตรีในธุรกิจบันเทิง
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๘	ศ ๒.๒ ม.๒/๑ บรรยายบทบาท และอิทธิพล ของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๒/๒ บรรยายอิทธิพล ของวัฒนธรรม และเหตุการณ์ ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบ ของดนตรีในประเทศไทย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๙	ศ ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์การแสดงของตนเอง และผู้อื่น โดยใช้ทฤษฎีหรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม	ศ ๓.๑ ม.๒/๒ สร้างสรรค์การแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์ และการละคร
	ศ ๓.๑ ม.๒/๔ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง	
	ศ ๓.๑ ม.๒/๕ เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์ และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	
	ศ ๓.๒ ม.๒/๒ ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต	
๑๐	ศ ๓.๑ ม.๒/๑ อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง	ศ ๓.๒ ม.๒/๑ เปรียบเทียบ ลักษณะเฉพาะของการแสดง นาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
	ศ ๓.๒ ม.๒/๓ อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผล ต่อเนื้อหาของละคร	

รวม ๒๗ ตัวชี้วัด ๑๗ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๓/๑ บรรยายสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ ที่เลือกมา โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบ	ศ ๑.๑ ม.๓/๗ สร้างสรรค์งาน ทัศนศิลป์สื่อความหมายเป็นเรื่องราว โดยประยุกต์ใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบ
	ศ ๑.๑ ม.๓/๓ วิเคราะห์และบรรยายวิธีการใช้ทัศนธาตุ และหลักการออกแบบในการสร้างงานทัศนศิลป์ ของตนเองให้มีคุณภาพ	
	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๐ ระบุอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์ และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพนั้น ๆ	
๒	ศ ๑.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการสร้างงานทัศนศิลป์ อย่างน้อย ๓ ประเภท	ศ ๑.๑ ม.๓/๑๑ เลือกงานทัศนศิลป์ โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดขึ้นอย่างเหมาะสม และนำไปจัดนิทรรศการ
	ศ ๑.๑ ม.๓/๙ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เพื่อบรรยาย เหตุการณ์ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย	
๓	ศ ๑.๑ ม.๓/๕ มีทักษะในการผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ในการสร้างงานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการออกแบบ	ศ ๑.๑ ม.๓/๖ สร้างงานทัศนศิลป์ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติ เพื่อถ่ายทอด ประสบการณ์และจินตนาการ
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า งานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๔	ศ ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุและบรรยายเทคนิค วิธีการ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๓/๒ เปรียบเทียบ ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทย และสากล
	ศ ๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์และอภิปรายรูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และผู้อื่น หรือของศิลปิน	
	ศ ๑.๒ ม.๓/๑ ศึกษาและอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ ที่สะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม	

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๕	ศ ๒.๑ ม.๓/๑ เปรียบเทียบองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น	ศ ๒.๑ ม.๓/๓ แต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ
	ศ ๒.๑ ม.๓/๔ อธิบายเหตุผลในการเลือกใช้อองค์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง	
	ศ ๒.๑ ม.๓/๕ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น	
	ศ ๒.๒ ม.๓/๒ อภิปรายลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ	
๖	ศ ๒.๑ ม.๓/๗ นำเสนอหรือจัดการแสดงดนตรีที่เหมาะสม โดยการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ	ศ ๒.๑ ม.๓/๒ ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการร้อง การเล่น การแสดงออก และคุณภาพเสียง
๗	ศ ๒.๑ ม.๓/๖ อธิบายเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม	ศ ๒.๒ ม.๓/๑ บรรยายวิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๘	ศ ๓.๑ ม.๓/๑ ระบุโครงสร้างของบทละครโดยใช้ ศัพท์ทางการละคร	ศ ๓.๑ ม.๓/๔ มีทักษะในการ แปลความและการสื่อสาร ผ่านการแสดง
	ศ ๓.๑ ม.๓/๓ มีทักษะในการใช้ความคิดในการ พัฒนารูปแบบการแสดง	
	ศ ๓.๑ ม.๓/๗ นำเสนอแนวคิดจากเนื้อเรื่อง ของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน	
๙	ศ ๓.๑ ม.๓/๒ ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละคร ที่เหมาะสม บรรยายเปรียบเทียบการแสดง อากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวัน และในการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๓/๕ วิเคราะห์เปรียบเทียบ งานนาฏศิลป์ที่มีความแตกต่างกัน โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบ นาฏศิลป์
	ศ ๓.๑ ม.๓/๖ ร่วมจัดงานการแสดงในบทบาท หน้าที่ต่าง ๆ	
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๑๐	ศ ๓.๒ ม.๓/๑ ออกแบบ และสร้างสรรค์อุปกรณ์ และเครื่องแต่งกาย เพื่อแสดงนาฏศิลป์และละคร ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๓/๒ อธิบายความสำคัญ และบทบาทของนาฏศิลป์ และการละครในชีวิตประจำวัน
	ศ ๓.๒ ม.๓/๓ แสดงความคิดเห็นในการอนุรักษ์	

รวม ๓๒ ตัวชี้วัด ๒๒ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๐ ตัวชี้วัดปลายทาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อกงานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๑	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์การใช้ทัศนธาตุ และหลักการ ออกแบบในการสื่อความหมายในรูปแบบต่าง ๆ	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕ สร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเน้นหลักการออกแบบและการจัด องค์ประกอบศิลป์
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒ บรรยายจุดประสงค์และเนื้อหา ของงานทัศนศิลป์โดยใช้ศัพท์ทางทัศนศิลป์	
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๖ ออกแบบงานทัศนศิลป์ได้เหมาะ กับโอกาสและสถานที่	
๒	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๔ มีทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ และกระบวนการที่สูงขึ้น ในการสร้าง งานทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘ ประเมินและวิจารณ์ งานทัศนศิลป์โดยใช้ทฤษฎีการวิจารณ์ ศิลปะ
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๙ จัดกลุ่มงานทัศนศิลป์เพื่อสะท้อน พัฒนาการ และความก้าวหน้าของตนเอง	
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๑ วาดภาพระบายสีเป็นภาพล้อเลียน หรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพสังคมในปัจจุบัน	

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๓	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๓ วิเคราะห์การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินในการแสดงออกทางทัศนศิลป์	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ไทย สากล โดยศึกษาจากแนวคิดและวิธีการสร้างงานของศิลปินที่ตนชื่นชอบ
	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๗ วิเคราะห์และอธิบายจุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ เทคนิค และเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์	
	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๒ ระบุงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง และบรรยายผลตอบรับของสังคม	
๔	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓ อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในสังคม	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์และเปรียบเทียบงานทัศนศิลป์ในรูปแบบตะวันออกและรูปแบบตะวันตก

สาระที่ ๒ ดนตรี

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๕	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบรูปแบบของบทเพลง และวงดนตรีแต่ละประเภท	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓ อธิบายเหตุผล ที่คนต่างวัฒนธรรมสร้างสรรค์ งานดนตรีแตกต่างกัน
	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๒ จำแนกประเภทและรูปแบบ ของวงดนตรีทั้งไทยและสากล	
	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓ เปรียบเทียบอารมณ์และความรู้สึก ที่ได้รับจากงานดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน	
๖	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔ อ่าน เขียน โน้ตดนตรีไทย และสากลในอัตราจังหวะต่าง ๆ	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕ ร้องเพลง หรือเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง โดยเน้นเทคนิคการแสดงออก และคุณภาพของการแสดง
	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖ สร้างเกณฑ์สำหรับประเมิน คุณภาพการประพันธ์และการเล่นดนตรีของตนเอง และผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	
	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๘ นำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ	
มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๗	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑ วิเคราะห์รูปแบบของดนตรีไทย และดนตรีสากลในยุคสมัยต่าง ๆ	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๓ เปรียบเทียบ ลักษณะเด่นของดนตรีในวัฒนธรรม ต่าง ๆ
	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๒ วิเคราะห์สถานะทางสังคม ของนักดนตรีในวัฒนธรรมต่าง ๆ	
๘	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๔ อธิบายบทบาทของดนตรีในการ สะท้อนแนวความคิดและค่านิยมที่เปลี่ยนไป ของคนในสังคม	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๕ นำเสนอแนวทาง ในการส่งเสริมและอนุรักษ์ดนตรี ในฐานะมรดกของชาติ

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

กลุ่มที่	ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
มาตรฐาน ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		
๙	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑ มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๓ ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และหมู่
	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๒ สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	
๑๐	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๔ วิจารณ์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕ วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง
	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๘ วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง	
๑๑	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๗ พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๖ บรรยายและวิเคราะห์อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ ที่มีผลต่อการแสดง
มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล		
๑๒	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๑ เปรียบเทียบการนำการแสดงไปใช้ในโอกาสต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๔ นำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย
๑๓	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๒ อภิปรายบทบาทของบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของประเทศไทย ในยุคสมัยต่าง ๆ	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓ บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์ และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

รวม ๓๙ ตัวชี้วัด ๒๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๑๓ ตัวชี้วัดปลายทาง

โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓)

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	เวลาเรียน/ภาคเรียน	ระดับชั้น ภาคเรียน
ศ21101 AR21101	ทัศนศิลป์ 1 Visual Arts 1	๑.๐	๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๑ ภาค ๑
ศ21102 AR21102	ดนตรี-นาฏศิลป์ 1 Music and Dance 1	๑.๐	๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๑ ภาค ๒
ศ22101 AR22101	ทัศนศิลป์ 2 Visual Arts 2	๑.๐	๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๒ ภาค ๑
ศ22102 AR22102	ดนตรี-นาฏศิลป์ 2 Music and Dance 2	๑.๐	๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๒ ภาค ๒
ศ23101 AR23101	ทัศนศิลป์ 3 Visual Arts 3	๑.๐	๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๓ ภาค ๑
ศ23102 AR23102	ดนตรี-นาฏศิลป์ 3 Music and Dance 3	๑.๐	๔๐ ชั่วโมง (๒ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๓ ภาค ๒

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖)

รายวิชาพื้นฐาน

รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต	เวลาเรียน/ภาคเรียน	ระดับชั้น ภาคเรียน
ศ31101 AR31101	ดนตรี-นาฏศิลป์ 1 Music and Dance 1	๐.๕	๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๔ ภาค ๑
ศ31102 AR31102	ทัศนศิลป์ 1 Visual Arts 1	๐.๕	๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๔ ภาค ๒
ศ32101 AR32101	ดนตรี-นาฏศิลป์ 2 Music and Dance 2	๐.๕	๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๕ ภาค ๑
ศ32102 AR32102	ทัศนศิลป์ 2 Visual Arts 2	๐.๕	๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๕ ภาค ๒
ศ33101 AR33101	ดนตรี-นาฏศิลป์ 3 Music and Dance 3	๐.๕	๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๖ ภาค ๑
ศ33102 AR33102	ทัศนศิลป์ 3 Visual Arts 3	๐.๕	๒๐ ชั่วโมง (๑ ชั่วโมง/สัปดาห์)	ม.๖ ภาค ๒

คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ทศนศิลป์ 1

รหัสวิชา ศ21101

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา ระบุ บรรยาย นำเสนอ เปรียบเทียบและประเมิน เกี่ยวกับความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของงานทัศนศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุ ความคล้ายคลึงกันของสิ่งแวดล้อม หลักการออกแบบงานทัศนศิลป์ เน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน ความสมดุลภาพทัศนียภาพแสดงให้เห็นระยะใกล้ไกลเป็น ๓ มิติ งานปั้นหรือสื่อผสมมาสร้างเป็นเรื่องราว ๓ มิติ โดยเน้นความเป็นเอกภาพ ความกลมกลืน และการสื่อถึงเรื่องราวของงาน รูปภาพสัญลักษณ์ หรือกราฟิกของงานทัศนศิลป์ วิธีการปรับปรุงงานของตนเองและผู้อื่น โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดให้ รูปแบบงานทัศนศิลป์ของชาติและของท้องถิ่นตนเองจากอดีตจนถึงปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย ความแตกต่างของจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะการวาดภาพ ทักษะการสร้างเรื่องราว ทักษะการออกแบบภาพให้เห็นระยะใกล้ไกลเป็น ๓ มิติ ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๕, ม.๑/๖	ศ ๑.๑ ม.๑/๓, ม.๑/๔
ศ ๑.๒ ม.๑/๑, ม.๑/๒	ศ ๑.๒ ม.๑/๓
๖ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 1

รหัสวิชา ศ21102

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา อธิบาย อภิปราย บรรยาย ระบุ เปรียบเทียบ จัดประเภท นำเสนอ ใช้และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ โน้ตไทย โน้ตสากล เสียงร้องและเสียงของเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน การร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ วงดนตรีไทย วงดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ อารมณ์ของบทเพลงที่มีความเร็วของจังหวะและความดัง-เบาแตกต่างกัน อารมณ์ ความรู้สึกในการฟังดนตรีแต่ละประเภท เพลงที่ตนเองชื่นชอบและลักษณะเด่นที่ทำให้เพลงน่าชื่นชม เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง ประเภทของเครื่องดนตรี ความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย ความหลากหลายขององค์ประกอบดนตรีในวัฒนธรรมที่ต่างกัน อิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ การทำงานเป็นกลุ่มในกระบวนการผลิต การแสดง เกณฑ์สำหรับประเมินคุณภาพงานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน และประเภทของละครไทยในแต่ละยุคสมัย

โดยใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการร้องเพลง ทักษะการแสดง และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหาและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งเห็นคุณค่างานดนตรี-นาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๔, ม.๑/๕, ม.๑/๗, ม.๑/๘, ม.๑/๙	ศ ๒.๑ ม.๑/๓, ม.๑/๖
ศ ๒.๒ ม.๑/๒	ศ ๒.๒ ม.๑/๑
ศ ๓.๑ ม.๑/๑, ม.๑/๒, ม.๑/๓, ม.๑/๕	ศ ๓.๑ ม.๑/๔
ศ ๓.๒ ม.๑/๒	ศ ๓.๒ ม.๑/๑
๑๓ ตัวชี้วัด	๕ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ทศนศิลป์ 2

รหัสวิชา ศ22101

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา อภิปราย ระบุ บรรยาย เปรียบเทียบ นำเสนอ สร้าง และวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องทัศนธาตุ ในด้านรูปแบบ แนวคิดของงานทัศนศิลป์ ความเหมือนและความแตกต่างของรูปแบบการใช้วัสดุอุปกรณ์ ในงานทัศนศิลป์ เทคนิคในการวาดภาพที่หลากหลายในการสื่อความหมายและเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งเกณฑ์ ในการประเมินงานทัศนศิลป์ บุคลิกลักษณะของตัวละคร วิธีการใช้งานทัศนศิลป์ในการโฆษณาเพื่อโน้มน้าวใจ และตัวอย่างงานทัศนศิลป์

โดยใช้ทักษะการวาดภาพ ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการ แก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๖	ศ ๑.๑ ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๗
ศ ๑.๒ ม.๒/๑, ม.๒/๒	ศ ๑.๒ ม.๒/๓
๖ ตัวชี้วัด	๔ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๐ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 2

รหัสวิชา ศ22102

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา อธิบายระบุ บรรยายเปรียบเทียบ เชื่อมโยงวิเคราะห์ ประเมิน และเสนอข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการใช้องค์ประกอบดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่างกัน โน้ตไทย โน้ตสากล ที่มีเครื่องหมายแปลงเสียงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์งานดนตรี การร้อง การเล่นดนตรีแบบเดี่ยวและดนตรีแบบรวมวง อารมณ์ของเพลงและความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ฟัง ทักษะทางดนตรี รวมทั้งอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบทบาทของดนตรีในธุรกิจบันเทิง อิทธิพลของดนตรีในวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ อิทธิพลของวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่มีต่อรูปแบบของดนตรีในประเทศไทย การบูรณาการศิลปะแขนงอื่น ๆ กับการแสดง โดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร การแสดงของตนเองและผู้อื่น การใช้นาฏยศัพท์ หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม การปรับปรุงการแสดงนาฏศิลป์ การละครกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้านหรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีตและอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อนิเวศของละคร

โดยใช้ทักษะการอ่านโน้ต ทักษะการเขียนโน้ต ทักษะการร้องเพลง ทักษะการเล่นดนตรี ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อฝึกปฏิบัติให้ได้มาซึ่งความรู้และทักษะสำหรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งเห็นคุณค่างานดนตรี-นาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๕, ม.๒/๖	ศ ๒.๑ ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๗
ศ ๒.๒ ม.๒/๑	ศ ๒.๒ ม.๒/๒
ศ ๓.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕	ศ ๓.๑ ม.๒/๒
ศ ๓.๒ ม.๒/๒, ม.๒/๓	ศ ๓.๒ ม.๒/๑
๑๑ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๗ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ทศศิลป์ 3

รหัสวิชา ศ23101

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา อภิปราย บรรยาย ระบุ เลือก เปรียบเทียบ วิเคราะห์ และสร้างงาน เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในงานทัศนศิลป์ที่เลือกมาโดยใช้ความรู้เรื่องทัศนธาตุและหลักการออกแบบ วิธีการต่าง ๆ ของศิลปินในการสร้างงานทัศนศิลป์ การสร้างงานทัศนศิลป์ของตนเอง การผสมผสานวัสดุต่าง ๆ ทั้ง ๒ มิติ และ ๓ มิติให้มีคุณภาพ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และจินตนาการ สื่อความหมายเป็นเรื่องราวและสะท้อนคุณค่าของวัฒนธรรม รูปแบบ เนื้อหา และคุณค่าในงานทัศนศิลป์ของตนเองและผู้อื่นหรือของศิลปิน โดยใช้เทคนิคที่หลากหลาย อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานทัศนศิลป์และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ งานทัศนศิลป์ในการจัดนิทรรศการตามเกณฑ์ที่กำหนด ความแตกต่างของงานทัศนศิลป์ในแต่ละยุคสมัยของวัฒนธรรมไทยและสากล

โดยใช้ทักษะการสร้างงาน ทักษะการผสมผสาน ทักษะการใช้เทคนิคอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งเห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๘, ม.๓/๙, ม.๓/๑๐	ศ ๑.๑ ม.๓/๖, ม.๓/๗, ม.๓/๑๑
ศ ๑.๒ ม.๓/๑	ศ ๑.๒ ม.๓/๒
๙ ตัวชี้วัด	๔ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 3

รหัสวิชา ศ23102

เวลา ๔๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๑.๐ หน่วยกิต

ศึกษา อธิบาย อภิปราย บรรยาย ระบุ เปรียบเทียบ ใช้ วิเคราะห์ นำเสนอ แต่ง และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ใช้ในงานดนตรีและงานศิลปะอื่น เทคนิคการร้องเพลง คุณภาพเสียง การเล่นดนตรี การแสดงออก แบบเดี่ยวและรวมวง การแต่งเพลงสั้น ๆ จังหวะง่าย ๆ การเลือกใช้อุปกรณ์ประกอบดนตรีในการสร้างสรรค์งานดนตรีของตนเอง ความแตกต่างระหว่างงานดนตรีของตนเองและผู้อื่น อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อบุคคลและสังคม ดนตรีที่เหมาะสมในการบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่นในกลุ่มศิลปะ วิวัฒนาการของดนตรีแต่ละยุคสมัย ลักษณะเด่นที่ทำให้งานดนตรีนั้นได้รับการยอมรับ โครงสร้างของบทละคร โดยใช้ศัพท์ทางการละคร นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม การแสดงอากัปกิริยาของผู้คนในชีวิตประจำวันและการแสดง การพัฒนารูปแบบการแสดง การแปลความและการสื่อสารผ่านการแสดง ความแตกต่างของงานนาฏศิลป์ องค์ประกอบนาฏศิลป์ การแสดงในบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ แนวคิดจากเนื้อเรื่องของการแสดงที่สามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน อุปกรณ์และเครื่องแต่งกายเพื่อแสดงนาฏศิลป์และละครที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ ความสำคัญและบทบาทของนาฏศิลป์และการละครในชีวิตประจำวัน รวมทั้งการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทย

โดยใช้ทักษะการร้องเพลง ทักษะการเล่นดนตรี ทักษะการแสดงออก ทักษะการจัดงานแสดง ความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้มีความมุ่งมั่นในการทำงาน รวมทั้งเห็นคุณค่างานดนตรี-นาฏศิลป์ ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณี วัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๔, ม.๓/๕, ม.๓/๖, ม.๓/๗	ศ ๒.๑ ม.๓/๒, ม.๓/๓,
ศ ๒.๒ ม.๓/๒	ศ ๒.๒ ม.๓/๑
ศ ๓.๑ ม.๓/๑, ม.๓/๒, ม.๓/๓, ม.๓/๖, ม.๓/๗	ศ ๓.๑ ม.๓/๔, ม.๓/๕
ศ ๓.๒ ม.๓/๑	ศ ๓.๒ ม.๓/๒
๑๒ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๘ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 1

รหัสวิชา ศ31101

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา เปรียบเทียบ จำแนก วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อภิปราย เกี่ยวกับรูปแบบของบทเพลง และวงดนตรีแต่ละประเภท ประเภทของดนตรี เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี เทคนิคการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง ประวัติสังคีตวิ การแสดงรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ระบำชนไก่ รำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลง งามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำมาซิมารำ หลักการวิจารณ์ นาฏศิลป์และการละคร การเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวัน และนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง การแสดง นาฏศิลป์ในโอกาสต่าง ๆ และบุคคลสำคัญในวงการนาฏศิลป์และการละครของไทยในยุคสมัยต่าง ๆ

โดยการอ่าน เขียนโน้ต เล่นดนตรี และร้องเพลง แบบเดี่ยวและรวมวง ใช้การแสดงนาฏศิลป์ แบบการแสดงรวมกลุ่ม รวมทั้งความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร

เพื่อให้เห็นคุณค่าทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่าของดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม ๔-๖/๑, ม ๔-๖/๒, ม ๔-๖/๔	ศ ๒.๑ ม ๔-๖/๕
ศ ๒.๒ ม ๔-๖/๒	-
ศ ๓.๑ ม ๔-๖/๑, ม ๔-๖/๔, ม ๔-๖/๘	-
ศ ๓.๒ ม ๔-๖/๑, ม ๔-๖/๒	-
๙ ตัวชี้วัด	๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๐ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ทศนศิลป์ 1

รหัสวิชา ศ31102

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา วิเคราะห์ บรรยาย สร้างสรรค์ ระบุ ทศน์ธาตุ และหลักการออกแบบในการสื่อความหมาย เนื้อหาของงานทัศนศิลป์ ศัพท์พื้นฐานทางทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์และเทคนิคของศิลปินตะวันออก ในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ เทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการในการสร้างงานจิตรกรรม ออกแบบงานทัศนศิลป์ จุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ในการสร้างงานทัศนศิลป์ การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์จากแนวคิดและวิธีการของศิลปินประเภทจิตรกรรม ประติมากรรม การวาดภาพ ล้อเลียนหรือภาพการ์ตูนเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคมในปัจจุบัน งานทัศนศิลป์ของศิลปินที่มีชื่อเสียง

โดยใช้ทักษะและเทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ การวาดภาพ การระบายสี รวมทั้งความสามารถในการคิด ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๖, ม.๔-๖/๑๑	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๑๐
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๒	-
๗ ตัวชี้วัด	๑ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๘ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 2

รหัสวิชา ศ32101

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา อธิบาย เปรียบเทียบ วิเคราะห์ สร้างสรรค์ วิจารณ์ พัฒนา บรรยาย เกี่ยวกับปัจจัยในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี เทคนิคและการถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วยการร้อง บรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกของดนตรีจากแต่ละวัฒนธรรม รูปแบบบทเพลง และวงดนตรีไทยแต่ละยุคสมัย ลักษณะเด่นของดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม บทบาทดนตรีในการสะท้อนสังคม นำเสนอการแสดงในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ ฟ็อนเจิง และรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วย เพลงคันทนตรีไทย เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า การแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่และเป็นหมู่ หลักการวิจารณ์นาฏศิลป์และการละคร การประเมินการแสดง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และการอนุรักษ์นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

โดยใช้การอ่าน เขียนโน้ต เล่นดนตรี และร้องเพลงแบบเดี่ยวและรวมวง ใช้การแสดงนาฏศิลป์แบบการแสดงรวมกลุ่ม รวมทั้งความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการสื่อสาร

เพื่อให้เห็นคุณค่าทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่าของดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๗	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๕
ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๔	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๓
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๗	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๓
-	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔
๗ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๓ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ทศนศิลป์ 2

รหัสวิชา ศ32102

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

บรรยาย วิเคราะห์ สร้างสรรค์ ออกแบบ จัดกลุ่ม อธิบายศัพท์รูปแบบและเทคนิคในการสร้างผลงานทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินตะวันตกในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ เทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการในการสร้างงานประติมากรรม หลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์ด้วยเทคโนโลยีการออกแบบงานทัศนศิลป์ให้เหมาะสมกับโอกาสและสถานที่ จุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกใช้เทคนิคในการสร้างงานทัศนศิลป์ การจัดทำแฟ้มสะสมงานทัศนศิลป์ การสร้างผลงานทัศนศิลป์จากแนวคิดและวิธีการของศิลปินประเภทประติมากรรม

โดยใช้เทคนิค วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการสร้างงานทัศนศิลป์ รวมทั้งความสามารถในการคิดความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

เพื่อให้เห็นคุณค่าและสามารถสร้างงานทัศนศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์อย่างชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๖, ม.๔-๖/๘, ม.๔-๖/๑๐	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๕, ม.๔-๖/๘, ม.๔-๖/๑๐
๖ ตัวชี้วัด	๓ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๙ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ดนตรี-นาฏศิลป์ 3

รหัสวิชา ศ33101

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๑

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

ศึกษา สร้างเกณฑ์ สร้างสรรค์ วิเคราะห์ บรรยาย พัฒนา นำเสนอเกี่ยวกับเทคนิคและการถ่ายทอดอารมณ์เพลง ด้วยการร้องบรรเลงเครื่องดนตรีเดี่ยวและรวมวง เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพการประพันธ์บทเพลง เกณฑ์ในการประเมินการเล่นดนตรี การนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ แนวทางและวิธีการส่งเสริมอนุรักษ์ดนตรีไทย บอกการแสดงในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ เชิงกะโป๋ รำวงมาตรฐาน ประกอบด้วย เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงยอดชายใจหาญ เพลงบุชานันทรบ ละครสั้น การเขียนบท การตัดทอนบท การคัดเลือกนักแสดง เครื่องแต่งกาย ฉาก อุปกรณ์การแสดง แสง สี เสียง สถานที่ การสื่อความหมายของการแสดงนาฏศิลป์และการละคร อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สีเสียง ฉาก อุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง การประเมินการแสดง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การอนุรักษ์นาฏศิลป์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

โดยใช้การเล่นดนตรีและร้องเพลงแบบเดี่ยวและรวมวง การนำดนตรีไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้การแสดงนาฏศิลป์แบบการแสดงรวมกลุ่ม รวมทั้งความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา และความสามารถในการสื่อสาร

เพื่อให้เห็นคุณค่าทางดนตรีและนาฏศิลป์ในการถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่าของดนตรีและนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๖, ม.๔-๖/๘	ศ ๒.๑ ม.๔-๖/๕
-	ศ ๒.๒ ม.๔-๖/๕
ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๑, ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓	ศ ๓.๑ ม.๔-๖/๕, ม.๔-๖/๖
-	ศ ๓.๒ ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔
๕ ตัวชี้วัด	๖ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๑๑ ตัวชี้วัด	

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ทศนศิลป์ 3

รหัสวิชา ศ33102

เวลา ๒๐ ชั่วโมง/ภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ภาคเรียนที่ ๒

จำนวน ๐.๕ หน่วยกิต

บรรยาย วิเคราะห์ สร้างสรรค์ อธิบาย เปรียบเทียบ วิจารณ์ อภิปราย ศัพท์เกี่ยวกับเนื้อหา
ของผลงานทางทัศนศิลป์ การเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคของศิลปินตะวันออกและตะวันตก
ในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ เทคนิคในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ กระบวนการในการสร้างงานภาพพิมพ์
และสื่อผสม จุดมุ่งหมายของศิลปินในการเลือกเนื้อหา ในการสร้างงานทัศนศิลป์ ทฤษฎีการวิจารณ์ศิลปะ
งานทัศนศิลป์รูปแบบตะวันออกและตะวันตก อิทธิพลของวัฒนธรรมระหว่างประเทศที่มีผลต่องานทัศนศิลป์

โดยใช้วัสดุอุปกรณ์และเทคนิคในการสร้างงานทัศนศิลป์ รวมทั้งความสามารถในการคิด
ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการสื่อสาร และความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

เพื่อให้เห็นคุณค่าของงานทัศนศิลป์ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งเห็นคุณค่า
ของงานทัศนศิลป์ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

รหัสตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระหว่างทาง	ตัวชี้วัดปลายทาง
ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๒, ม.๔-๖/๓, ม.๔-๖/๔, ม.๔-๖/๗	ศ ๑.๑ ม.๔-๖/๘
ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๓	ศ ๑.๒ ม.๔-๖/๑
๕ ตัวชี้วัด	๗ ตัวชี้วัด
รวมทั้งหมด ๗ ตัวชี้วัด	

การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นการประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ทักษะการคิดที่กำหนดอยู่ในตัวชี้วัดในหลักสูตร ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. การกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายภาคเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้ความสำคัญของคะแนนระหว่างเรียนมากกว่าคะแนนปลายภาคเรียน โดยกำหนดสัดส่วนคะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายภาคเรียน ดังนี้ ๗๐ : ๓๐

๒. การตัดสินผลการเรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกีฬาส่งจังหวัดชลบุรี ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๓ กำหนดหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน ดังนี้

- ๑) ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา
- ๒) ผู้เรียนต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด
- ๓) ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินตัวชี้วัดปลายทางผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๓. การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ใช้ตัวเลขแสดงระดับ ผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ

การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์ การตัดสินผ่านแต่ละรายวิชาที่ร้อยละ ๕๐ จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่าน โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับ ผลการเรียนเป็น ๘ ระดับ ซึ่งมีแนวการให้ระดับผลการเรียน และความหมายของแต่ละระดับดังแสดงในตาราง ดังนี้

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
๔	ดีเยี่ยม	๘๐-๑๐๐
๓.๕	ดีมาก	๗๕-๗๙
๓	ดี	๗๐-๗๔
๒.๕	ค่อนข้างดี	๖๕-๖๙
๒	ปานกลาง	๖๐-๖๔
๑.๕	พอใช้	๕๕-๕๙
๑	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	๕๐-๕๔
๐	ต่ำกว่าเกณฑ์	๐-๔๙

ในกรณีที่ไม่สามารถให้ระดับผลการเรียนเป็น ๘ ระดับได้ ให้ใช้ตัวอักษรระบุเงื่อนไขของผลการเรียน ดังนี้

“มส” หมายถึง ผู้เรียนไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา และไม่ได้รับการผ่อนผันให้เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน

“ร” หมายถึง รอการตัดสินและยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีข้อมูลผลการเรียนรายวิชานั้นครบถ้วน ได้แก่ ไม่ได้วัดผลระหว่างภาคเรียน/ปลายภาคเรียน ไม่ได้ส่งงานที่มอบหมายให้ทำ ซึ่งงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินผลการเรียน หรือมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ประเมินผลการเรียนไม่ได้

๔. การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

๑) การสรุปประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน

ในการสรุปผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ	ความหมาย
ดีเยี่ยม	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ
ดี	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ
ผ่าน	มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ แต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ
ไม่ผ่าน	ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

๒) ขอบเขตการประเมิน และตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓

ขอบเขตการประเมิน

การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ข้อคิด ความรู้เกี่ยวกับสังคม และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้ผู้อ่านนำไปคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ สรุปแนวคิด คุณค่าที่ได้ นำไปประยุกต์ใช้ด้วยวิจารณญาณ และถ่ายทอดเป็นข้อเขียนเชิงสร้างสรรค์หรือรายงานด้วยภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือเรียน บทความ สุนทรพจน์ คำแนะนำ คำเตือน แผนภูมิ ตาราง แผนที่

ตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิติวิเคราะห์ และเขียน

(๑) สามารถคัดสรรสื่อที่ต้องการอ่านเพื่อหาข้อมูลสารสนเทศได้ตามวัตถุประสงค์ สามารถสร้างความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้จากการอ่าน

(๒) สามารถจับประเด็นสำคัญและประเด็นสนับสนุน ได้แย่ง

(๓) สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ ความสมเหตุสมผล ความน่าเชื่อถือ ลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน

(๔) สามารถสรุปคุณค่า แนวคิด แง่คิดที่ได้จากการอ่าน

(๕) สามารถสรุป อภิปราย ขยายความ แสดงความคิดเห็น ได้แย่ง สนับสนุน โน้มน้าวโดยการเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ผังความคิด เป็นต้น

๓) ขอบเขตการประเมิน และตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิติวิเคราะห์ และเขียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖

ขอบเขตการประเมิน

การอ่านจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ให้ข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ ประสบการณ์ แนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งความงดงามทางภาษาที่เอื้อให้ผู้อ่านวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย่ง หรือสนับสนุน ทำนาย คาดการณ์ ตลอดจนประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา และถ่ายทอดเป็นข้อเขียนเชิงสร้างสรรค์ รายงาน บทความทางวิชาการอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เช่น อ่านบทความวิชาการ วรรณกรรมประเภทต่าง ๆ

ตัวชี้วัดความสามารถในการอ่าน คิติวิเคราะห์ และเขียน

(๑) สามารถอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

(๒) สามารถจับประเด็นสำคัญ ลำดับเหตุการณ์จากการอ่านสื่อที่มีความซับซ้อน

(๓) สามารถวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารกับผู้อ่าน และสามารถวิพากษ์ ให้ข้อเสนอแนะในแง่มุมต่าง ๆ

(๔) สามารถประเมินความน่าเชื่อถือ คุณค่า แนวคิดที่ได้จากสิ่งที่อ่านอย่างหลากหลาย

(๕) สามารถเขียนแสดงความคิดเห็น ได้แย่ง สรุป โดยมีข้อมูลอธิบายสนับสนุนอย่างเพียงพอและสมเหตุสมผล

๕. การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่หลักสูตรกำหนดนั้นต้องได้รับการปลูกฝังและพัฒนา ผ่านการจัดการเรียนการสอน การปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ จนตกผลึกเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตัวผู้เรียน การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต้องใช้ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งใช้เวลาในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมเพื่อนำมาประเมินและตัดสิน

ในการสรุปผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกคุณลักษณะ กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับ	ความหมาย
ดีเยี่ยม	ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัยและนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและสังคม โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๕-๙ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี
ดี	ผู้เรียนมีคุณลักษณะในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของสังคม โดยพิจารณาจาก ๑. ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยม จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ ๒. ได้ผลการประเมินระดับดีทั้ง ๙ คุณลักษณะ หรือ ๓. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และมีบางคุณลักษณะได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ผ่าน	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจาก ๑. ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๙ คุณลักษณะ หรือ ๒. ได้ผลการประเมินตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป จำนวน ๑-๔ คุณลักษณะ และคุณลักษณะที่เหลือได้ผลการประเมินระดับผ่าน
ไม่ผ่าน	ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติได้ไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่สถานศึกษากำหนด โดยพิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่าน ตั้งแต่ ๑ คุณลักษณะ

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของสัดส่วนการให้คะแนนระหว่างเรียนกับคะแนนปลายภาค เพราะในตัวชี้วัดชั้นปีระบุคุณลักษณะที่ต้องการอยู่แล้ว สำหรับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๙ ประการนี้ เป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ตัดสินและรายงานแยกเฉพาะแต่พฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกถึงคุณลักษณะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรม/โครงการต่าง ๆ และในกิจวัตรประจำวันของผู้เรียนนั้น ครูสามารถประเมินด้วยการสังเกตแล้วบันทึกไว้และรายงานผลเฉพาะไม่รวมอยู่ในการตัดสินรายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่วนหลักฐาน/ร่องรอยการแสดงออกถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สามารถเป็นแหล่งที่มาเดียวกันกับการประเมินในรายวิชาแต่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของคะแนนในรายวิชา

คณะผู้จัดทำ

คณะที่ปรึกษา

๑. นายยุทธพร วงศ์วิจิต	ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี
๒. รศ. ดร.ชันธิชัย อธิเกียรติ	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
๓. ผศ. ดร.ฉัตรกมล สิงห์น้อย	อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
๔. ผศ.อาจารย์ สัมภาวะผล	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
๕. จ.ต.หญิง ดร.ศรีรัตน์ ศรีเสวตร์	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการโรงเรียนกีฬา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
๖. นางพิมพ์วี วงษ์ภัทรกร	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดชลบุรี
๗. นางวิไลดา ชยธนมงคล	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหาร
๘. นางสาวฉันทกานต์ คงศรี	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักเรียน
๙. นายอดิสรณ์ จ้อยศรีเกตุ	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ
๑๐. นายกุลเดชา หมั่นหาวงค์	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการ ฝ่ายพัฒนากีฬา

คณะทำงาน

๑. นายอดิสรณ์ จ้อยศรีเกตุ	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
๒. นางสาววิศรา สองศรี	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
๓. นางสาวพรพิมล ศรีบุญมา	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
๔. นายสุรศักดิ์ สร้อยจิตร	กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
๕. นายอธิบดี ศรีเขียวพงษ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๖. นางสาวรารวรรณ สรายหอม	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๗. นางสาวชุติมา มุ่ย	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๘. นางสาวลิลิตา สรายหอม	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๙. นางสาวจิราวรรณ อ่อนตะคุ	กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๐. นางสาวอรัญญา วงละคร	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๑๑. นางกรรณิกา พลสันต์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
๑๒. นางสาวฉันทกานต์ คงศรี	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
๑๓. นางวิไลดา ชยธนมงคล	กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
๑๔. นางสาวพัฒนจิตา พอกกล้า	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
๑๕. นายพงศกร ทองประสงค์	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
๑๖. นางสาวชนิดาภา ศิริประเสริฐ	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
๑๗. นางสาววนิษา ศรีตะปัญญะ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๑๘. นายไพฑูรย์ หงษ์วีไล	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๑๙. นายกุลเดชา หมั่นหาวงค์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๐. นายวีระชัย แสงสว่าง	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๑. นายทวีศักดิ์ ปันคำมูล	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๒. ว่าที่ร้อยตรี อรัญญา บัวทองใส	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๓. นายปณณเมธ ทองประสงค์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๔. นายสุริยา ดัชฎยาวัตร	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๕. นางสาวสิริวรรณ วงศ์สวัสดิ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๖. นายอิทธิพัทธ์ ศรบุญทอง	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๗. นายธนชัย เดชบุรัมย์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๘. นางสาวกฤติกา จันทร์สุวรรณ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๒๙. นายวินัย วิเชียรดี	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๐. นางสาวปทุม รุ่งโรจน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๑. นายรัฐพงศ์ เป้ชาญ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๒. นางสาวช่อทิพย์ อินทร์โพธิสม	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๓. นางสาวดวงกมล วิลัยมาตร	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๔. นางสาวกุสุมาวดี ชัยชาญ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๕. นางสาวเกศสินีย์ ไปยิ้ม	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๖. นางสาวปานทิพย์ ราวิวัตร	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๗. นายไพศาล หารราชวงศ์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๘. นายเกียรติศักดิ์ ขาดิกุล	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๓๙. นางสาวศิริพร คำเจริญ	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๔๐. นางสาววิริยา สุวรรณรัตน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
๔๑. นางสาวอลิษา รุ่งโรจน์	กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

๔๒. นางสาวหนึ่งฤทัย ไชยรัตน์

๔๓. นายอาทิตย์ วรรณสถาน

๔๔. นางสาวเจนจิรา อินปา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

คณะบรรณาธิการ

๑. ดร.วนิษา ศรีตะปัญญะ

๒. นายอธิบดี ศรีเขียวพงษ์

๓. นางสาวอรรณฎา วงละคร

๔. นางสาวพรพิมล ศรีบุญมา

๕. นายสุรศักดิ์ สร้อยจิตร

๖. นางสาวพัฒนชีตา พอกกล้า

๗. นางกรรณิกา พลสันต์

ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

ครูผู้ช่วย

หัวหน้างานหลักสูตรและการสอน

ผู้ช่วยงานหลักสูตรและการสอน

ผู้ช่วยงานหลักสูตรและการสอน

ผู้ช่วยงานหลักสูตรและการสอน

คำสั่งโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

ที่ ๕๗ /๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗

ด้วยงานหลักสูตรและการสอน ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ได้จัดดำเนินกิจกรรมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ ระหว่างวันที่ ๘ - ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง และจัดทำระเบียบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตัวชี้วัดระหว่างทางและตัวชี้วัดปลายทาง

เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอแต่งตั้งบุคลากรปฏิบัติหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ นายยุทธพร	วงศ์วิชิต	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางวิไลดา	ชยธนมงคล	กรรมการ
๑.๓ นางสาวธัญญานันต์	คงศรี	กรรมการ
๑.๔ นายกุลเดชา	หมื่นหาวงค์	กรรมการ
๑.๕ นายอดิสรานันท์	จ้อยศรีเกตุ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้ความปรึกษา แนะนำดูแลการดำเนินงานและอำนวยการแก่คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ

๒. คณะกรรมการดำเนินการ

๒.๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย		
๑) นายอดิสรานันท์	จ้อยศรีเกตุ	ประธานกรรมการ
๒) นางสาววิศรดา	สองศรี	กรรมการและเลขานุการ
๒.๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์		
๑) นางสาวพรพิมล	ศรีบุญมา	ประธานกรรมการ
๒) นายสุรศักดิ์	สร้อยจิตร	กรรมการและเลขานุการ
๒.๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
๑) นายอติบดี	ศรีเขียวพงษ์	ประธานกรรมการ
๒) นางสาวราวรรณ	สรายหอม	กรรมการ
๓) นางสาวชุติมา	ม่วย	กรรมการ
๔) นางสาวลิรดา	สรายหอม	กรรมการ
๕) นางสาวจิราวรรณ	อ่อนตะคุ	กรรมการและเลขานุการ
๒.๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ		
๑) นางสาวพัฒนจิตา	พอกกล้า	ประธานกรรมการ
๒) นายพงศกร	ทองประสงค์	กรรมการและเลขานุการ

/๒.๕ กลุ่มสาระ...

- ๒ -

๒.๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑) นางสาวอริญญา	วงละคร	ประธานกรรมการ
๒) นางกรรณิกา	พลสันต์	กรรมการและเลขานุการ

๒.๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

๑) นางสาวธัญกานต์	คงศรี	ประธานกรรมการ
๒) นางวิไลดา	ชยธนมงคล	กรรมการและเลขานุการ

๒.๗ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

๑) นางสาวลิตดา	สรายหอม	ประธานกรรมการ
๒) นายสุรศักดิ์	สร้อยจิตร	กรรมการและเลขานุการ

๒.๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

๑) นางสาวนิชา	ศรีตะปัญญะ	ประธานกรรมการ
๒) นายกุลเดชา	หมื่นหวงค์	กรรมการ
๓) นายวีระชัย	แสงสว่าง	กรรมการ
๔) นายทวีศักดิ์	ปันคำมูล	กรรมการ
๕) นายปณณเมธ	ทองประสงค์	กรรมการ
๖) ว่าที่ร้อยตรีอริญญา	บัวทองใส	กรรมการ
๗) นายสุริยา	ดุษฎยาวัตร	กรรมการ
๘) นายอิทธิพัทธ์	ศรบุญทอง	กรรมการ
๙) นางสาวสิริวรรณ	วงศ์สวัสดิ์	กรรมการ
๑๐) นางสาวเจนจิรา	อินปา	กรรมการ
๑๑) นางสาวกฤติกา	จันทร์สุวรรณ	กรรมการ
๑๒) นางสาวปานทิพย์	ราวีวัตร	กรรมการ
๑๓) นางสาวช่อทิพย์	อินทร์โพธิสม	กรรมการ
๑๔) นายธนชัย	เดชบุรัมย์	กรรมการ
๑๕) นายรัฐพงศ์	เปื้อชาญ	กรรมการ
๑๖) นางสาวดวงกมล	วิลัยมาตร	กรรมการ
๑๗) นางสาวกุสุมาวดี	ชัยชาญ	กรรมการ
๑๘) นางสาวเกศสินีย์	โปรัมย์	กรรมการ
๑๙) นางสาวหนึ่งฤทัย	ไชยรัตน์	กรรมการ
๒๐) นายอาทิตย์	ควรสถาน	กรรมการ
๒๑) นายวินัย	วิเชียรดี	กรรมการ
๒๒) นางสาวประทุม	รุ่งโรจน์	กรรมการ
๒๓) นายไพศาล	หรรษาวงค์	กรรมการ
๒๔) นายเกียรติศักดิ์	ชาติกุล	กรรมการ
๒๕) นางสาวศิริพร	คำเจริญ	กรรมการ
๒๖) นางสาวอลิษา	รุ่งโรจน์	กรรมการ
๒๗) นายไพฑูรย์	หงษ์วิไล	กรรมการและเลขานุการ

- ๓ -

๒.๙ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๑) นางกรรณิกา	พลสันต์	ประธานกรรมการ
๒) นางสาวชุติมา	ม่วย	กรรมการ
๓) นางสาววนิษา	ศรีตะปัญญะ	กรรมการ
๔) นางสาวพรพิมล	ศรีบุญมา	กรรมการ
๕) นายพงศกร	ทองประสงค์	กรรมการ
๖) นางสาวชนิดาภา	ศิริประเสริฐ	กรรมการและเลขานุการ

- มีหน้าที่ ๑. รวบรวมข้อมูลการปรับปรุงหลักสูตร รายวิชา คำอธิบายรายวิชา จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ จากการปรับปรุงในหลังครั้งนี้ จัดทำรูปเล่ม นำเสนอคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อเสนอ คณะกรรมการสถานศึกษาอนุมัติ และประกาศใช้ในปีการศึกษา ๒๕๖๗ ตรวจสอบ ทบทวน ประเมิน มาตรฐาน การปฏิบัติงานของครู และการบริหารหลักสูตรระดับสถานศึกษาในรอบปีที่ผ่านมาแล้วใช้ผลการประเมินเพื่อวางแผนการพัฒนาปฏิบัติงานของครูและการบริหารหลักสูตรปีการศึกษาต่อไป
๒. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ สารแกนกลางของ กระบวนการศึกษาธิการข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น
๓. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสถานภาพการศึกษาเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน
๔. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่างๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้อง กับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพยายามบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งใน กลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม
๕. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม
๖. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
๗. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

ให้คณะกรรมการที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความรับผิดชอบและเป็นไปด้วย ความเรียบร้อย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดผลดีแก่ทางราชการต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนเสร็จสิ้นกิจกรรม

สั่ง ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายยุทธพร วงศ์วิจิต)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี